

ISSAI 1330

Starptautiskās Augtāko revīzijas iestāžu organizācijas (INTOSAI) izstrādātie Augtāko revīzijas iestāžu Starptautiskie standarti (ISSAI). Vairāk informācijas skatīt www.issai.org

330.SRS Praktiskās piemērošanas vadlīnijas

*No riska izvērtējuma izrietošās revidenta
darbības*

INTOSAI PROFESIONĀLO STANDARTU KOMITEJA

PSC-SECRETARIAT

RIGSREVISIONEN • STORE KONGENSGADE 45 • 1264 COPENHAGEN K • DENMARK
TĀLR.: +45 3392 8400 • FAKSS: +45 3311 0415 • E-PASTS: INFO@RIGSREVISIONEN.DK

INTOSAI

INTOSAI Ģenerālsekretariāts - RECHNUNGSHOF
(Austrijas Revīzijas palāta)
DAMPFSCHIFFSTRASSE 2
A-1033 VĪNE
AUSTRIJA

Tālr.: ++43 (1) 711 71 • Fakss: ++43 (1) 718 09 69

intosai@rechnungshof.gv.at;

<http://www.intosai.org>

Šīs Praktiskās piemērošanas vadlīnijas apvienojumā ar Starptautiskās grāmatvežu federācijas (IFAC) izstrādāto 330. Starptautisko Revīzijas standartu (SRS) „No riska izvērtējuma izrietošās revidenta darbības” veido ISSAI 1330

330. Starptautiskā Revīzijas standarta (SRS) Praktiskās piemērošanas vadlīnijas¹

No riska izvērtējuma izrietošās revidenta darbības

Izcelsme

Šīs Praktiskās piemērošanas vadlīnijas sniedz papildu norādījumus par 330. SRS – No riska izvērtējuma izrietošās revidenta darbības. Tās jāskata kopā ar SRS. 330. SRS ir spēkā finanšu pārskatu revīzijām, kas veiktas par periodiem, kuri sākas 2009. gada 15. decembrī un vēlāk. Šo Praktiskās piemērošanas vadlīniju spēkā stāšanās datums ir tāds pats kā SRS.

Ievads SRS

330. SRS nosaka revidenta atbildību par procedūru izstrādi un īstenošanu, kas veicamas, pamatojoties uz būtisku neatbilstību riskiem, ko revidents ir identificējis un izvērtējis finanšu pārskatu revīzijas gaitā atbilstoši 315.SRS² prasībām.

Praktiskās piemērošanas vadlīniju saturs

- P1. Šīs Praktiskās piemērošanas vadlīnijas sniedz papildu norādes publiskā sektora revidentiem attiecībā uz:
- (a) Vispārējiem apsvērumiem.
 - (b) Revīzijas procedūrām, kas veicamas, pamatojoties uz apgalvojumu līmenī noteiktajiem būtisku neatbilstību riskiem.
 - (c) Revīzijas pierādījumu pietiekamības un atbilstības novērtēšanu.
 - (d) Specifiskajiem jautājumiem publiskā sektora revidentiem ar tiesu iestādes pienākumiem.

SRS piemērošana publiskā sektora revīzijās

- P2. 330. SRS ir piemērojams publiskā sektora organizāciju revidentiem, veicot finanšu pārskatu revīzijas.

Papildu norādījumi par publiskā sektora jautājumiem

- P3. 330.SRS A17 punkts satur standarta piemērošanas norādījumus un citus skaidrojošos materiālus specifiskus publiskā sektora organizācijām.

¹ Visas praktiskās piemērošanas vadlīnijas ir jāskatās kopā ar ISSAI 1000 „Vispārējais ievads INTOSAI finanšu revīzijas vadlīnijās”.

² 315.SRS „Būtisku neatbilstību risku identificēšana un izvērtēšana, gūstot izpratni par uzņēmumu un tā vidi”.

Vispārējie apsvērumi

- P4. Publiskajā sektorā bieži vien finanšu revīzijas mērķis ir plašāks par atzinuma sniegšanu par to, vai finanšu pārskati visos būtiskajos aspektos ir sagatavoti atbilstoši norādīto finanšu pārskatu sagatavošanas pamatnostādņu prasībām (piemēram, SRS darbības joma). Revīzijas pilnvaras vai publiskā sektora organizāciju pienākumi, kas izriet no likumdošanas prasībām, noteikumiem, ministriju norādījumiem, valdības politikas prasībām vai likumdevēja rezolūcijām, var noteikt papildu ziņošanas mērķus. Šie papildu mērķi var iekļaut papildu revīzijas un ziņošanas pienākumus, piemēram, attiecībā uz ziņošanu, vai publiskā sektora revidenti ir atklājuši kādus normatīvo aktu prasību neievērošanas gadījumus, ieskaitot budžeta un atbildības prasību pārkāpumus, un/vai ziņot par iekšējās kontroles sistēmas efektivitāti. Šo papildu mērķu dēļ publiskā sektora revidentam var nākties izvērtēt papildu būtisku neatbilstību riskus un izstrādāt un ieviest vispārējo atbildi attiecībā uz izvērtēto risku finanšu pārskatu līmenī un lai izstrādātu un veiktu turpmākas revīzijas procedūras attiecībā uz novērtēto risku apgalvojumu līmenī. Tomēr pat tad, kad nav noteikti šādi papildu mērķi, var pastāvēt vispārējās sabiedrības vēlmes saņemt no publiskā sektora revidentiem ziņojumus par normatīvo aktu prasību neievērošanu vai par iekšējās kontroles sistēmas efektivitāti. Tādēļ, publiskā sektora revidenti patur prātā šādas sabiedrības vēlmes, un apzinās nepieciešamību reaģēt uz novērtēto risku attiecībā uz neatbilstības gadījumiem vai risku attiecībā uz iekšējās kontroles sistēmas efektivitāti.

Revīzijas procedūras, kas veicamas, pamatojoties uz apgalvojumu līmenī noteiktajiem būtisku neatbilstību riskiem

- P5. Plānojot turpmāko revīzijas procedūru veikšanas laiku, kā tas ir noteikts SRS 6.punktā, publiskā sektora revidenti ņem vērā arī to, ka detalizētās pārbaudes attiecībā uz normatīvo aktu ievērošanu var tikt veiktas visa gada laikā, bet pārbaudes attiecībā uz budžeta izpildi parasti tiek pabeigtas gada beigās.
- P6. SRS A17 punkts nosaka, ka revīzijas pilnvaras vai citas īpašas revīzijas prasības var ietekmēt revidenta apsvērumus, izvēloties turpmāko revīzijas procedūru raksturu, laiku un apjomu. Šādu citu prasību piemēri ietver pārbažu veikšanu un ziņošanu par atsevišķo normatīvo aktu prasību neievērošanu, piemēram, attiecībā uz budžeta izpildi vai iepirkumu jomu.
- P7. SRS 8.punkts apraksta apstākļus, kuros revidentam ir jāveic kontroļu testi, lai iegūtu pietiekamus un atbilstīgus revīzijas pierādījumus, kas apliecina attiecīgo kontroles procedūru efektivitāti. Iepriekš P4 punktā aprakstīto papildu mērķu rezultātā, kontroļu testi publiskā sektora organizācijās var būt plašāki un detalizētāki nekā privāta sektora organizācijās. Tos var veikt arī neatkarīgi no SRS 8.punktā aprakstītajiem apstākļiem. Piemēram, publiskā sektora revidenti var veikt kontroļu testus komandējumu izdevumiem vai iespējami šaubīgiem maksājumiem, vai pārbaudīt kontroles, kas izstrādātas, lai novērstu vai atklātu krāpšanu organizācijā.

- P8. Izstrādājot un veicot kontroļu testus, kā to nosaka SRS 10.punkts, publiskā sektora revidenti nosaka, vai revidējamā vienība ir daļa no lielākās pārvaldes kontroles vides. Tā rezultātā, kontroles var pastāvēt ārpus organizācijas. Revidentam jānosaka, vai ir jāiegūst un kā iegūt pietiekamus un atbilstošus revīzijas pierādījumus par šīm kontrolēm.
- P9. Izmantojot iepriekšējās revīzijās iegūtus revīzijas pierādījumus, kas apliecina kontroles procedūru efektivitāti, kā to nosaka SRS 13.punkts, publiskā sektora revidenti var izmantot pierādījumus, kas tika iegūti lietderības vai cita veida ar revidējamo vienību saistītajās revīzijās. Paļaujoties uz iepriekšējo lietderības revīziju pierādījumiem, publiskā sektora revidentiem jānovērtē, vai izmantotie apgalvojumi un veiktie testi ir pietiekami finanšu pārskatu revīzijas mērķim.

Revīzijas pierādījumu pietiekamības un atbilstības novērtēšana

- P10. SRS 27.punkts nosaka, ka revidentam jāsniedz atzinums ar iebildēm vai jāatsakās sniegt atzinumu attiecībā uz finanšu pārskatiem, ja revidents nevar iegūt pietiekamus un atbilstošus revīzijas pierādījumus. SRS A62 punktā ir uzskaitīti faktori, kas var ietekmēt revidenta spriedumu par to, kādi pierādījumi ir uzskatāmi par atbilstošiem un pietiekamiem revīzijas pierādījumiem. Izvērtējot revīzijas pierādījumu atbilstību un pietiekamību, publiskā sektora revidenti ņem vērā arī nepieciešamību iegūt atbilstošus un pietiekamus pierādījumus attiecībā uz iepriekš P4 punktā aprakstītajiem papildu mērķiem.

Specifiskie jautājumi publiskā sektora revidentiem ar tiesu iestādes pienākumiem

- P11. Dažreiz publiskajā sektorā, piemēram, Revīzijas palātas gadījumā, revidentu ziņojumi tiek izvērtēti un izmantoti, lai noteiktu tiesisko atbildību personām, kuras ir atbildīgas par finanšu darbībām, tajā skaitā par nozīmīgiem jautājumiem, nepilnībām kontroles sistēmās un normatīvo aktu prasību neievērošanas gadījumiem. Līdz ar to, šādos gadījumos publiskā sektora revidentiem, nosakot revīzijas pierādījumu atbilstību un pietiekamību, jāveic procedūras, lai noteiktu atbildīgos par finanšu darbībām un par normatīvo aktu ievērošanu.